

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 223)
telekommunikationsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	19. november 1999

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 26. november 1999 - dagsordenspunkt rådsmøde (telekommunikation) den 30. november 1999 - fremsendes vedlagt Forskningsministeriets notat over de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Samlenotat til Folketingets Europaudvalg med **Forskningsministeriet** 18.
henblik på Rådsmøde (telekommunikation) den **november**
30. november 1999 **1999** Internationalt
Sekretariat for IT og
teleFSKT nr. 0069

Dagsordenen for Rådsmodet forventes at omfatte:

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer S. 2
KOM(98) 297
KOM(99) 195
- vedtagelse

2. Den regulatoriske pakke for telekommunikation

- a. Meddelelse fra Kommissionen: Femte rapport om implementeringen af den regulatoriske pakke for telekommunikation
KOM(1999) 537 S. 6
- præsentation ved Kommissionen og drøftelse

b. Meddelelse fra Kommissionen: Mod en ny regulatorisk ramme for elektronisk kommunikationsinfrastruktur og relaterede tjenester. 1999 kommunikations revisionen
KOM(1999) 539 S. 13
- præsentation ved Kommissionen og vedtagelse af rådskonklusioner

3. Meddelelse fra Kommissionen: Resultater af den offentlige høring over frekvensgrønbogen
KOM(1999) 538 S. 27
- præsentation ved Kommissionen

4. Fremtidens informationssamfund: Håndtering af udfordringerne med hensyn til global elektronisk handel S. 35
- åben debat

5. Meddelelse fra Kommissionen: Markedsudviklingen for digital tv i EU
KOM(1999) 540 S. 38
- præsentation ved Kommissionen

6. År 2000 computer-problemet S. 41
- opdatering fra Kommissionen

7. Eventuelt

Ad dagsordenens punkt 1 **Aktuelt notat til Forskningsministeriet** 16.
Folketingets Europaudvalg november 1999 J.nr. IST
1271

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer

KOM(98) 297

KOM(99) 195

- endelig vedtagelse

Baggrund og indhold

-
Kommissionen fremsatte direktivforslaget den 13. maj 1998.

Forslaget er baseret på Traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95, hvorefter der træffes beslutning med kvalificeret flertal efter proceduren om fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet.

Hovedformålet med direktivforslaget er at lette anvendelsen af elektroniske signaturer samt at medvirke til deres juridiske anerkendelse. Forslaget skal tilvejebringe en ramme for elektroniske signaturer og de tilknyttede certificeringstjenester m.v. med henblik på at sikre det indre markeds funktion.

Forslaget skaber en fællesskabsramme for, hvilke retsvirkninger der skal tillægges elektroniske signatur, samt fastlægge en række kvalitets- og sikkerhedsmæssige fællesskabs krav til elektroniske signaturer baseret på, hvad der i forslaget kaldes kvalificerede certifikater.

Forslaget indeholder en regulering af de udbydere, der udbyder disse kvalificerede certifikater. Kravene er både til selve certifikaterne og til udbyderne.

Ansvarsforholdene for udbyderne af kvalificerede certifikater er reguleret i forslaget. Ansvar er baseret på et culpaansvar, men bevisbyrden for at påvise, at der ikke sket fejl, er vendt om på udbyderen.

Endeligt forpligter forslaget medlemsstaterne til at føre tilsyn med udbyderne af kvalificerede certifikater. Der åbnes mulighed for, at medlemsstaterne kan overlade etableringen af sådant system til markedsaktørerne i form af selvregulering.

Europa-Parlamentet vedtog den 13. januar 1999 dets første udtalelse indeholdende 32 ændringsforslag. Af disse kunne Rådet og Kommissionen godkende 22 helt eller delvist.

Der blev den 28. juni 1999 fastlagt fælles holdning, hvorefter forslaget blev oversendt til Europa-Parlamentet til viderebehandling i overensstemmelse om den fællesbeslutningsprocedure.

Europa-Parlamentet afgav den 27. oktober 1999 dets 2. udtalelse.

Udtalelsen indeholder 5 ændringsforslag til den fælles holdning. Ændringsforslagene er primært af redaktionel/teknisk karakter og indebærer ikke væsentlige ændringer af direktivforslagets substans. Ændringerne kan kort beskrives som følger:

Ændringsforslag 1 er en ændring af betragtning 16. Med ændringsforslaget er det hensigten at forebygge fejlfortolkninger gående ud på, at direktivet også skal omfatte såkaldte lukkede systemer. Parlamentet ønsker med ændringen at præcisere, at der for systemer baseret på frivillige privatretlige aftaler mellem et begrænset antal deltagere ikke er behov for regulering på fællesskabsplan.

Ændringsforslag 2 præciserer, at national ret er bestemmende for, efter hvilke kriterier anvendelse af elektroniske signaturer og elektroniske dokumenter skal fastlægges.

Ændringsforslag 3, der er en ændring af betragtning 23, angiver, at der kan være behov for at indgå aftaler med tredjelande om multilaterale regler for gensidig anerkendelse af certificeringstjenester.

Ændringsforslag 4 indeholder en tilføjelse til artikel 6, stk. 1, litra a om, at certificeringstjenesteudbyderne skal garantere for, at det udstedte kvalificerede certifikat indeholder alle de i direktivets bilag I foreskrevne angivelser.

Ændringsforslag 5 er en tilføjelse til artikel 6, stk. 4, 2. afsnit. Ændringsforlaget fastlægger, at certificeringstjenesteudbyderen ikke hæfter for tab, der overstiger den beløbsgrænse, der af certificeringstjenesteudbyderen er fastsat.

Påvirkning af gældende regulering

Der findes på nuværende tidspunkt ingen lovgivning om udstedelse af certifikater, der kan anvendes i forbindelse med elektroniske signaturer (nøglecenter virksomhed) i Danmark. Nøglecentre fastlægger selv efter hvilke retningslinjer, de vil udstede certifikater, hvordan de vil kontrollere indehaverens identitet, og hvilket erstatningsansvar de vil påtage sig, såfremt der er fejl i certifikatet, dette ikke spærres i rette tid eller lignende .

Dansk høring

Kommissionens oprindelige forslag har været sendt i bred høring.

Europa-Parlamentets 2. udtalelse har ikke været sendt i høring. Sagen har dog været behandlet i EF-Specialudvalget for IT og tele, der ikke havde bemærkninger.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af direktivforslaget kræver etablering af et helt nyt lovgrundlag om elektroniske signaturer.

Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Nærhed og proportionalitet

Kommissionen anfører, at forslaget lægger op til, at den størst mulige del af reguleringen foretages af den enkelte medlemsstat, under skyldigt hensyntagen til formålet med reguleringen. Målsætningen om at skabe en harmoniseret retlig ramme for udbud af elektroniske signaturer kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne bedre gennemføres af Fællesskabet. Direktivet begrænser sig til de minimumsforskrifter, der er nødvendige for at opnå det omtalte mål.

Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 15. maj 1998 med Forskningsministeriets notat af 7. maj 1998 forud for Rådsmødet (telekommunikation) den 19. maj 1998.

Der er fremsendt grundnotat den 9. september 1998.

Sagen var endvidere omtalt i Forskningsministeriets samlenotat af 13. november 1998 forud for Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998, hvor sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg.

Sagen har endelig været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for Rådsmøde (telekommunikation) den 22. april 1999.

Ad dagsordenens punkt 2aAktuelt notat
til Folketingets Europaudvalg

**Forskningsministeriet17.
november 1999J.nr. IST 1251**

Meddelelse fra Kommissionen: Femte rapport om implementeringen af den regulatoriske pakke for telekommunikation
KOM(1999) 537

- præsentation ved Kommissionen

1. Baggrund

Kommissionen har siden 1997 foretaget en række undersøgelser om forløbet af liberaliseringsprocessen i medlemsstaterne og offentliggjort undersøgelsernes resultater i såkaldte implementeringsrapporter. Kommissionen har nu udarbejdet den femte rapport i denne række. Rapporten adskiller sig fra de foregående ved i højere grad end tidligere at tage udgangspunkt i markedssituationen og udbydernes meningstilkendegivelser.

Kommissionen har den 10. november 1999 godkendt meddelelsen om den femte implementeringsrapport. Meddelelsen vil blive præsenteret ved Rådsmødet (telekommunikation) den 30. november 1999.

Den 5. implementeringsrapport sammenfatter resultatet af de konsultationer, Kommissionen har haft med de nationale teleselskaber, forbrugerorganisationer og telemyndigheder, og udpeger på baggrund heraf en række problemområder, som Kommissionen foreslår behandlet nærmere inden for rammerne af 99-reviewet.

Indhold

Kommissionen betegner i rapporten den samlede status for udviklingen siden liberaliseringen af det europæiske telemarked pr. 1. januar 1998, som en succes. Der er sket store fremskridt i medlemsstaternes gennemførelse i national ret af EU-regelsættet. Der er kommet et stort antal nye teleoperatører på markedet, og telefontaksterne er faldende. Kommissionen bemærker således, at taksterne i perioden 1997 til 1999 for almindelige forbrugere gennemsnitligt er faldet med 40% for langdistance og internationale samtaler, og 25% for virksomheder for tilsvarende typer samtaler. Kommissionen påpeger imidlertid også, at de samlede omkostninger for forbrugerne kun er faldet lidt over de sidste to år.

Kommissionen anfører, at der er en positiv vækst i alle markedsområderne indenfor telekommunikationssektoren. Der er således flere udbydere (både på fastnet og mobilnet), flere indgåede samtrafikaftaler og lavere priser på næsten alle områder - hvilket i sig selv er positive træk. Kommissionen nævner bl.a., at markedets værdi er steget med ca. 7% i det forløbne år, at der nu totalt set i EU er 560 udbydere med tilladelse til at udbyde national telefoni - hvoraf 244 allerede udbyder disse ydelser. Antallet af Internetudbydere er steget med gennemsnitlig 125% i perioden januar 1998 til juli 1999. Kommissionen vurderer, at særligt indenfor international telefoni har nye operatører opnået en betydelig markedsandel. Markedsandelen i Danmark for de nye operatører indenfor international telefoni anslås således til mellem 30-37%.

Kommissionen påpeger mht. generelle resterende problemområder, at selvom priser for lejede linjer nationalt er faldet i perioden august 1998 til august 1999, så er priserne, som de tidligere monopoler kræver, meget forskellige, hvilket efter Kommissionens vurdering ikke kan begrundes i forskellige omkostninger. Priser for internationale lejede linjer er ligeledes faldet støt siden 1996, men er stadig meget høje i forhold til de nationale priser. Det er derfor Kommissionens vurdering, at priserne hverken for nationale eller internationale lejede linjer har nået et omkostningsbaseret niveau.

Ud over at analysere den formelle gennemførelse af EU-regelsættet i medlemsstaterne gennemgår Kommissionen i rapporten, hvorledes medlemsstaternes regler på området virker i forhold til de politiske mål og intentioner i EU-direktiverne. Analysen af den praktiske anvendelse af direktiverne opdeles i følgende 9 temaer:

1. De nationale regulatoriske myndigheder (de nationale telestyrelser)

Kommissionen er generelt meget tilfreds med udviklingen på området. Kommissionen konstaterer dog, at der generelt er mange modeller for, hvordan de regulatoriske myndigheder er opbygget. Kommissionen udpeger ikke én model frem for andre, men understreger behovet for at sikre de nationale regulatorers uafhængighed, og at de nationale regulatorer har tilstrækkelig beslutningskompetence. Endvidere bør regulatorerne have tilstrækkeligt med ressourcer (der kan ifølge rapporten opstå problemer i forhold til at ansætte og fastholde tilstrækkeligt kvalificerede medarbejdere).

Et generelt kritikpunkt synes at være, at det i en del medlemsstater tager lang tid at nå frem til afgørelser og ankeafgørelser. Danmark nævnes i forbindelse med sidstnævnte type afgørelser, i forbindelse med hvilke de uheldige konsekvenser af klageprocedurer med opsættende virkning også nævnes.

2. Licenssystemer

Kommissionen konstaterer, at der også på licensområdet er store forskelle i de nationale systemer. Kommissionen konkluderer, at der har været gode erfaringer med de lette licenssystemer (bl.a. i Danmark), der udmærker sig ved hurtigere og transparente administrative procedurer. Modsat konstaterer Kommissionen, at de tunge tilladelsesprocedurer meget ofte kan virke som barriere for adgangen til markedet.

Med hensyn til prisen for tilladelser konstaterer Kommissionen, at nogle lande opkræver gebyrer ud over det, der er hensigten med direktivet (primært dækning af administrative omkostninger samt en optimal udnyttelse af en knap ressource). Nye udbydere anser generelt licensgebyrerne for at være en adgangsbarriere.

3. Samtrafik og adgang til infrastruktur

Kommissionen konstaterer, at den største barriere i forhold til at sikre, at nye operatører kan indgå samtrafikaftaler på rimelige vilkår, er regulatorernes manglende hurtige og effektive indgriben. Kommissionen konstaterer, at i nogle lande har udbydere således vanskeligheder med at få adgang til standardvilkårene for samtrafik og ofte mødes nye operatører med urimelige tekniske krav. Det nævnes, at problemerne med at opnå samtrafik på rimelige vilkår i Danmark er mindsket i løbet af året.

Udbydere anser også regulatorernes tilsyn med omkostningsberegningerne for utilstrækkelig med det resultat, at udbydere oplever "prisklemmer", hvor der ikke er en tilstrækkelig konkurrencemargin mellem samtrafikpriserne og forbrugerpriser.

4. Forsyningspligt (USO) og forbrugerbeskyttelse

Kommissionen konstaterer i rapporten, at meget tyder på, at det ikke er særligt byrdefuldt at være forsyningspligtudbyder. Denne konstatering understøttes af, at kun 2 lande ud af de 9, der har etableret mulighed for finansieringsmekanismer, rent faktisk har valgt at udnytte disse. Nye udbydere har da også tilkendegivet, at man ville anse en pligt til medfinansiering for at være bureaukratisk og en barriere for adgangen til markedet. Yderligere bidrager udviklingen af mobilmarkedet til at mindske byrden m.h.t. forsyningspligt i tyndt befolkede og isolerede områder.

Kommissionen mener, at den vigtigste faktor, der hæmmer forbrugerbeskyttelsen i dag, er manglen på prisgennemsigtighed samt at det er svært at sammenligne de forskellige tjenester på markedet. Også regningsproblemer og den manglende konkurrence i abonnentnettet (det rå kobber) nævnes som problemområder for forbrugerne.

Med hensyn til alarmnummer 112 er implementeringen i EU-medlemsstaterne i dag god, men Kommissionen mener, at kendskabet til muligheden for at anvende samme nummer (112) i andre europæiske lande (f.eks. når man er ude at rejse) bør fremmes.

5. Takster og omkostningsberegning

Kommissionen er generelt meget tilfreds med signifikante prisfald siden liberaliseringens begyndelse, men finder det vanskeligt at bedømme, hvorvidt der reelt er sket en rebalancering af taksterne i medlemsstaterne, selvom regulatorerne generelt mener, dette er tilfældet

Mht. omkostningsberegning konstaterer Kommissionen, at det fortsat er et alvorligt problem i hovedparten af medlemsstaterne at sikre korrekte oplysninger og transparente modeller.

Med hensyn til lejede linjer har der hidtil været store bekymringer om, hvorvidt priserne for lejede linjer var for høje, men Kommissionen noterer sig, at konkurrencen nu har fået priserne på visse tjenester til at falde. Der er dog generelt en lav prisgennemsigtighed på området.

6. Nummerering

På nummereringsområdet er udbydere særligt bekymret over problemer med introduktionen af nummerportabilitet og fast operatørvalg. Kommissionen ser dog grund til optimisme, og Danmark nævnes på begge områder som et af de lande, der er forud for de fastsatte frister.

7. Frekvenser

Kommissionen konstaterer, at der generelt fra udbydernes side er meget få klager over frekvensområdet. Mange medlemsstater er i gang med en proces frem mod udstedelse af licenser til 3. generations mobiltelefoni. Regulatorerne har generelt påpeget, at anvendelsen af auktioner kan være en hindring for udbredelsen af infrastrukturen og kan medføre højere forbrugerpriser, mens det samtidig dog generelt tillægges stor vægt, at priserne kan bruges som instrument i en effektiv administration af de knappe ressourcer.

Kommissionen noterer sig, at der ikke er rapporteret om frekvensmangel i 12 medlemslande, herunder Danmark.

Med hensyn til udfasningen af de analoge systemer anfører Kommissionen, at der for flere landes vedkommende, herunder Danmark, synes at være fastsat en rigelig lang tidsplan.

8. Maste- og graveadgang samt samhusning

Kommissionen konstaterer, at der ikke er en fælles tilgang til spørgsmålet om maste- og graveadgang. Der er således også ofte forskellige lokale og regionale myndigheder involveret i sådanne spørgsmål, afhængigt af det enkelte lands regulering.

Fælles for både nye og oprindelige udbydere er, at området er problemfyldt, ikke mindst kompliceres forholdene af æstetiske, miljømæssige og fysiske hensyn. Der er i nogle medlemsstater bekymring for, om de tidligere monopoler forsinket forhandlinger om adgang, bl.a. gennem diskussion af ejerskabsforhold, mens de tidligere monopoler på deres side finder det belastende - bl.a. ved samhusning - at skulle give mange adgang til deres faciliteter med risici for sikkerhed som resultat.

Som noget positivt fremhæves det, at graveadgang m.v. ikke er underlagt betaling i 3 medlemslande, herunder Danmark. Desuden fremhæves det positivt, at der ikke er særlige tidsmæssige forsinkelser for arbejdsopbegyndelsen i Danmark.

9. Konkurrence om adgang til accessnettet - det "rå kobber"

Det konstateres, at på trods af, at det ikke er et eksplicit krav i EU-direktiverne, stiger et stigende antal medlemsstater krav om adgang til det "rå kobber" - Danmark er således ét af seks lande, hvor en regulering af adgangen er trådt i kraft, og flere er undervejs.

I de fleste lande tilbydes ADSL-teknologien, men udelukkende af det tidligere monopolselskab. De fleste lande har ligeledes tildelt, eller er på vej til at tildele, licenser til det trådløse accessnet. Også kabel tv anses for et godt alternativ til det rå kobber, men primært når dette ikke ejes af det tidligere monopol, og når der er incitament til at investere i opgraderinger af infrastrukturen. Danmark er ét af ni lande, hvor kabel nettet endnu ikke har stor betydning i relation til at fremme konkurrencen.

Kommissionens anbefalinger for review-processen

Kommissionen anbefaler:

- At medlemsstaternes gennemførelse af EU-reguleringen i større omfang harmoniseres.
- At de nationale regulatoriske myndigheder gives den nødvendige gennemslagskraft, således at bl.a. arbejdsdelingen og klageprocedurer ikke svækker regulatoren.
- At licenssystemet harmoniseres og gøres lettere.
- At samtrafikregimet harmoniseres yderligere, så regulatorernes beføjelser til at intervenere direkte i samtrafikforhandlinger - også uden opfordring fra forhandlingsparterne - anvendes, og sådan at omkostningsberegningerne styrkes, så bl.a. prisklemmer kan undgås.
- At fuld rebalancering sikres, så behovet for finansieringssystemer for forsyningspligten undgås, og at almindelige regler for forbrugerbeskyttelse bør anvendes i højere grad på området. Øget information om muligheden for at anvende alarmnummer 112 i hele Europa anbefales også i forbindelse med forbrugerforhold.
- En øget anvendelse af generelle EU-konkurrenceregler sideløbende med anvendelsen af sektorspecifik regulering, særlig med henblik på at øge konkurrencen i accessnettet.
- At gennemførelsen af fast operatørvalg og nummerportabilitet understøttes.
- At der søges kreative løsninger på problemer omkring maste/graveadgang og samhusning.

Påvirkning af gældende regulering

Meddelelsen om den 5. implementeringsrapport har i sig selv ingen konsekvenser for den gældende regulering. Meddelelsens anbefalinger vil dog indgå i 99-reviewet, der i senere faser vil kunne få regulatoriske konsekvenser, men det er endnu for tidligt at vurdere omfanget af disse.

Dansk Høring

Forskningsministeriet har sendt meddelelsen i bred høring sammen med Kommissionens øvrige meddelelser under 99-reviewet. Der er endnu ikke modtaget høringssvar. Sagen har dog været drøftet i EF-Specialudvalget for IT og Telekommunikation den 17. november 1999, hvor der ikke blev givet udtryk for yderligere synspunkter.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Meddelelsen som sådan har hverken statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Nærhed og proportionalitet

-

Kommissionen behandler i sin meddelelse ikke aspekter af principperne om nærhed og proportionalitet. Meddelelsen påvirker ikke i sig selv de to principper, da der blot er tale om en analyse af eksisterende forhold. Meddelelsen foranlediger ej heller selvstændige reguleringstiltag, der vil kunne påvirke de to principper.

-

-

-

Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om den femte implementeringsrapport.

Ad dagsordenens punkt 2bAktuelt
notat til Folketingets
Europaudvalg

**Forskningsministeriet17.
november 1999J.nr. IST 12512**

Meddelelse fra Kommissionen: Mod en ny regulatorisk ramme for elektronisk kommunikationsinfrastruktur og relaterede tjenester. 1999 kommunikations revisionen
KOM(1999) 539

- præsentation ved Kommissionen og vedtagelse af rådskonklusioner.

2. Baggrund

Under overskriften "99-reviewet" vil der over de næste 2-3 år blive foretaget en gennemgribende revision af reguleringen på teleområdet. Kommissionen har den 10. november 1999 godkendt en meddelelse, der udstikker rammerne for den fremtidige EU-regulering. I det følgende betegnes meddelelsen som "revisionsrapporten".

Kommissionen anvender i revisionsrapportens titel et nyt begreb, "Elektronisk kommunikation". Begrebet er et forsøg på at favne bredere end det traditionelle telekommunikationsområde. Det er således hele den konvergerende sektor, Kommissionen ønsker omfattet, herunder foruden telekommunikation f.eks. tv, elektronisk handel og Internet. Oplægget omfatter dog ikke en indholdsregulering af området.

Den eksisterende EU-regulering retter sig primært mod at sikre overgangen fra et telemarkedet domineret af nationale teleselskaber til et konkurrencebaseret marked med flere teleselskaber. Reguleringen fokuserer derfor især på at fremme konkurrence gennem sikring af de nye teleselskabers rettigheder og gennem regulering af adfærden hos det dominerende nationale teleselskab, der typisk tidligere har haft monopolstatus.

Det har fra starten været klart, at reguleringen løbende skulle tilpasses den stigende konkurrence på telemarkedet, samt at de indhøstede erfaringer skulle bruges til at vurdere, om reguleringen fungerer efter hensigten. Det har også hele tiden været antaget, at meget af reguleringen på teleområdet med tiden skal fases ud, og at området efterhånden skal "normaliseres" og bringes på linje med reguleringen i andre sektorer - dvs. i højere grad baseres på generel konkurrencelovgivning.

99-reviewet er motiveret af to forhold. Dels indeholder flere af de eksisterende direktiver en klausul om, at reglerne skal evalueres inden udgangen af 1999. Dels betyder udviklingen på markedet og den teknologiske udvikling, at der er behov for en nøje gennemgang og ændring af reglerne. Effekterne af konvergens og globalisering, den stigende anvendelse af trådløs kommunikation og Internettet stiller nye krav til reguleringen.

Revisionsrapporten vil blive præsenteret ved Rådsmødet (telekommunikation) den 30. november 1999. Det forventes, at der på Rådsmødet vil blive vedtaget et sæt generelle Rådskonklusioner om 99-reviewet. Kommissionen vil gennemføre en offentlig høring af alle interesserede parter i EU over revisionsrapporten. Høringsfristen er af Kommissionen fastsat til 15. februar 2000.

Revisionsrapporten er et hoveddokument i forbindelse med 99-reviewet. Rapporten indeholder konklusionerne af følgende 3 meddelelser, som blev offentliggjort samtidigt med revisionsrapporten:

1. En meddelelse om resultaterne af den offentlige høring over frekvensgrønningen.

2. En meddelelse om markedsudviklingen for digitalt tv ifht. direktiv 95/47/EF.

3. En meddelelse indeholdende den 5. rapport om implementeringen af EU's teleregulering.

Indhold

Kommissionens overordnede betragtninger

Kommissionen anfører, at det er vitalt for EU's konkurrenceevne og økonomi, at der skabes et dynamisk og konkurrencedygtigt informationsfund. Det konstateres i revisionsrapporten, at konkurrencen er begyndt at fungere, men at de tidligere nationale teleselskaber stadig har en dominerende stilling på de nationale markeder, der også er meget fragmenterede. Det konstateres også, at de nye teleselskaber kun har gjort et mindre indhug i de dominerende teleselskabers markedsandel, samt at telemarkedet ikke kan karakteriseres som pan-europæisk.

Det er Kommissionens mål, at konsolidere det indre marked i et konvergerende miljø, samt at fremme et åbent og konkurrencedrevet europæisk marked, der kommer den europæiske forbruger til gode. Markedet ændres som følge af konvergensen, den øgede globalisering og fusioner mellem teleselskaberne, og som følge af den teknologiske udvikling med højhastighedsforbindelser (xDSL), trådløse teknologier, digital-tv og ikke mindst i kraft af Internet, som kan udvikle sig til en fælles platform for transmission af tale, data og video.

De nationale regulatoriske myndigheder skal tillægges ansvaret for målopfyldelsen, mens fællesskabet skal arbejde for en større koordinering, og Kommissionen skal øge sin overvågning og kvalitative vurderinger samt arbejde for øget transparens og udvikle mekanismer for tvistbilæggelse.

Reguleringen skal derfor så vidt mulig være teknologineutral og horisontal. Den skal dække alle former for kommunikationsinfrastruktur og tilknyttede tjenester. Den bør være let, åben, konkurrenceorienteret og sikre, at konkurrencesituationen kommer forbrugerne til gode.

Kommissionens vil konstruere et enklere og lettere regulatorisk regime, ved at lave en samlet ramme for kommunikationsinfrastruktur og -tjenester. Konkret skal anvendelsen af de bindende regler (såkaldt "hard law") begrænses samtidig med at øge anvendelsen af ikke bindende regler (såkaldt "soft law"). Endelig skal reguleringen afvikles, når konkurrencen har slået igennem på et marked.

Kommissionens sigte er at sammenlægge de 6 eksisterende Kommissionsdirektiver i ét nyt direktiv, og at sammenlægge 14 Rådskendelser og -beslutninger i blot 5 nye direktiver, hvoraf det ene udgør et rammedirektiv.

Kommissionens forarbejde

Revisionsrapporten baserer sig på en række forudgående rapporter, grønbøger og analyser. Kommissionen gør især brug af konklusioner fra Konvergensgrønbogen, Frekvensgrønbogen og konklusioner fra den 5. implementeringsrapport.

I forhold til konvergenen konstateres det, at det er hensigtsmæssigt at adskille infrastruktureguleringen fra indholdsreguleringen (der ikke omfattes af revisionen). Reguleringen af infrastruktur og relaterede tjenester bør være horisontal og ske på basis af konkurrenceregler. Sektorspecifik regulering bør på sigt fases ud til fordel for en generel og horisontal regulering.

Overordnede principper for den kommende regulering

Revisionsrapporten foreslår følgende 5 regulatoriske principper:

1. Der skal være klare politiske mål bag reguleringen. Målene skal afføde økonomisk vækst og konkurrence for derigennem at skabe jobs og sikre generelle mål, der ikke sikres af markedskræfterne.
2. Reguleringen skal begrænses til et minimum.
3. Reguleringen skal fremme retlig vished i et dynamisk marked. Der skal være en balance mellem fleksibilitet og retlig vished/transparens.
4. Reguleringen skal være teknologineutral.
5. Reglerne kan fastsættes globalt, regionalt eller nationalt, men håndhævelsen bør ske så tæt på markedet som muligt.

På baggrund af, at reguleringsbehovene vil være forskellige i medlemsstaterne afhængig af, hvor fremskreden konkurrencen er og på baggrund af en langsommelig beslutningsprocedurer i EU, konkluderer Kommissionen, at en regulering, som udelukkende er baseret på direktiver, hverken vil kunne følge med tiden eller kunne indfri målsætningerne. Kommissionen foreslår i stedet en nyskabelse, hvor reguleringen består af en vifte af regulatoriske tiltag. Kommissionen forestiller sig, at der fastsættes en "skiftedag" (f.eks. den 1.1.2003), hvor det nye regelsæt træder i kraft og erstatter det hidtidige.

Kommissionen foreslår følgende 3 reguleringsformer:

-Bindende regulering, der består af

-Et enkelt rammedirektiv, som indeholder overordnede generelle og specifikke politiske målsætninger, men hvor det er op til medlemsstaterne selv at vælge formen og midlerne til at opnå disse mål. Rammedirektivet skal bl.a. sikre forbrugerens rettigheder og sikre, at tjenester og udstyr kan fungere sammen på et tilfredsstillende niveau i Europa. Direktivet skal konsolidere de uafhængige nationale regulatorers position og sikre rammerne for et bedre samarbejde mellem disse. Endelig skal rammedirektivet indeholde fælles definitioner, standarder etc.

- Specifik sektor-regulering på områder, hvor det er vigtigt, at der er en ensartet gennemførelse af reglerne i hele EU - dette omfatter f.eks. tilladelser, forsyningspligt, samtrafik og databeskyttelse. Den sektorspecifikke regulering vil basere sig på den eksisterende regulering, men skal revideres med henblik på at afskaffe/udfase regulering, der ikke længere er nødvendig.

- Komplementære sektorspecifikke ikke-bindende foranstaltninger - i form af retningslinjer, selvreguleringssystemer og lignende, som kan udstikke ensartede løsninger på fælles problemer. De ikke-bindende tiltag har den fordel, at de nemmere og hurtigere vil kunne tilpasses en virkelighed i forandring, hvorved en øget fleksibilitet opnås.

- En øget kontrol med om EU's konkurrenceregler overholdes inden for de enkelte sektorer.

Kommissionens konkrete forslag

Der opstilles i revisionsrapporten 8 specifikke områder indenfor kommunikationsinfrastruktur og relaterede tjenester, hvor der ses behov for en nærmere afklaring (nedenfor slået sammen i 7 punkter). Kommissionen beskriver for hvert område den hidtidige situation, problemstillinger og ideer til løsninger. Hver sektion afsluttes med en angivelse af en række Kommissionsstandpunkter. Kommissionen fokuserer særligt på ; problemstillinger, der er relevante på lidt længere sigt (2003-2007).

1. Tilladelsessystemer og licenser

Kommissionen konstaterer, at det eksisterende Licensdirektiv (97/13/EF) har fasttømret principperne om ikke-diskrimination, transparens og proportionalitet ved udstedelse af licenser. Kommissionen mener imidlertid, at direktivet giver for stort rum for medlemsstaternes valg af licensstrukturer. Kommissionens undersøgelser peger på, at tilladelsesvilkårene er meget forskellige i medlemsstaterne, og at vilkårene visse steder virker begrænsende for adgangen til markedet . Kommissionen ønsker derfor et lettere regime, der dækker hele området, og så skal der etableres mulighed for at tjenesteudbydere kan indklage problemer med licensudstedelse for et europæisk organ (HLCG, se punktet nedenfor om institutionelle forhold).

Konkret foreslås bl.a. følgende ændringer:

- Generelle tilladelser skal være hovedreglen. Individuelle tilladelser skal kun anvendes ved tildeling af frekvenser og numre. Der skal yderligere kunne handles med de individuelle tilladelser.
- Regulering af transmissionsnetværk indenfor en samlet ramme for elektronisk kommunikationsinfrastruktur.
- Begrænsning af mulige betingelser, der kan opstilles i forbindelse med autorisationer og etablering af autorisationskategorier på europæisk niveau.
- Sikring af, at gebyrer for tilladelser kun dækker berettigede og relevante administrative omkostninger.
- Internetområdet skal forsat indgå i reguleringen, som hidtil gennem licensreguleringen.

2. Konkurrenceforhold, herunder adgang til infrastruktur og samtrafik

Kommissionen konstaterer, at kommunikationsmarkedet fortsat er domineret af tidligere monopolselskaber på de enkelte landes nationale markeder, som benytter denne fortrinsstilling som platform for at opnå adgang til parallelle markeder i andre lande. Kommissionen konstaterer samtidig, at der uanset dette faktum er tale om en udvikling præget af stadig stærkere konkurrence, specielt på dele af markedet, som f.eks. mobilmarkedet.

Kommissionen anfører, at der fortsat er stor forskel på vilkår og adgangsmuligheder i medlemsstaterne mht. adgang til forskellige former for samtrafikydelse (inklusive adgang til leje af infrastruktur-elementer) og prisregulering heraf. Som et fokus-område for de fremadrettede policy-overvejelser i den forbindelse fremhæver Kommissionen navnlig en række igangværende diskussioner i EU-regi om adgang til forskellige infrastruktur-elementer, inklusive:

- adgang til leje af abonnentnet (rå kobber/accessnet/unbundled local loop)
- adgang (f.eks. for indholds-leverandører og internetudbydere) til kabeltv-net
- adgang til de forskellige elementer af distributionssystemerne for digital radio og tv (multiplex'er, settopbokse og elektroniske programguides)
- adgang til mobilnettene for selskaber, der ikke selv er tildelt frekvenser til mobilnet, men ønsker at opbygge deres egen tjeneste-plattform på lejet infrastruktur-kapacitet og fungere som "virtuelle net-operatører"
- adgang til leje af kapacitet i bredbåndsnet, satellitsystemer m.v.

Hertil kommer en diskussion af omfanget af eventuelle forpligtelser på de forskellige samtrafikområder, herunder de ovenfor nævnte områder. Omfanget kan f.eks. vedrøre den nationale telemyndigheds mulighed for at gribe ind af egen drift.

Kommissionen mener, at fremtidig adgang til samtrafik og infrastruktur-elementer skal baseres på kommercielle forhandlinger. Kommissionen konstaterer, at digitaliseringen af tv i Europa kan betyde, at adgangen til kabel-tv net og anvendelsen af dekodere kan udgøre nye former for flaskehalse. Det kan derfor blive nødvendigt at sikre forbrugerhensyn.

Endelig er der i rapporten et forslag til en ændret regulering af hvilken markedsposition - grad af markedsdominans - et selskab skal have for at blive underlagt de forskellige former for forpligtelser. Kommissionen foreslår, at bibeholde den hidtidige regulering, der er baseret på, at et selskab har en stærk markedsposition på et givet, i reguleringen angivet, delmarked (ca. 25 %), men at dette suppleres med en vurdering efter konkurrencelovgivningens principper af, hvornår et selskab har en dominerende markedsposition (typisk omkring 50%) på et afgrænset marked. Kommissionens mener førstnævnte grænse skal gælde for forhandlingspligten og transparens, mens sidstnævnte nye grænse skal

gælde for omkostningsbaserede priser og ikke-diskrimination, jf. nedenstående skema.

Samtrafik og infrastruktur	Dominerende stilling	Stærk markedsposition	Andre
Forpligtigelse	Pligt til at give samtrafik og adgang	Pligt til at forhandle om samtrafik og adgang	Forhandles
Pris	Omkostningsbaserede priser	Kommercielle forhandlinger	Kommercielle forhandlinger
Regulator rolle	Ex-ante pris regulering	Ret til at intervenere	Tvistbilæggelse

I Kommissionens overvejelser indgår, at regulering skal ske under hensyn til fremme af investeringslyst og den generelle konkurrence på markedet. Kommissionen fremhæver bl.a. i forbindelse med adgang til abonnentnettet, at reglerne ikke må forvride eller hæmme udbydernes incitament til investering og innovation - og at der skal være en tilstrækkelig konkurrencemargin, for at stimulere konkurrencen.

Konkret foreslår Kommissionen bl.a.:

- At EU-reguleringen opretholder en fælles generel regulering for samtrafik og adgang til leje af infrastruktur-elementer, som ex-ante giver nye markedsaktører visse rettigheder (baseret på principperne i Samtrafikdirektivet 97/33/EF og TV-standarddirektivet 95/47/EF).
- De nationale regulatoriske myndigheder skal håndtere konkrete spørgsmål om adgang m.v. Men det fastholdes, at kommercielle forhandlinger skal være udgangspunktet, også når det gælder adgang til samtrafik. De nationale myndigheder udarbejder lister over, hvem der anses for dominerende på et givet marked.
- Reglerne skal justeres mht., hvilke selskaber på markedet der er omfattet af ovennævnte regulering. Et teleselskab skal i fremtiden alene være forpligtet til aftaleindgåelse og omkostningsbaserede priser, hvis det efter konkurrencelovgivningens principper har en dominerende markedsposition (typisk omkring 50 %) på et afgrænset marked.
- At opretholde den nuværende EU-regulatoriske principper for samtrafik, dvs. opretholdelsen af regler om forhandlingspligt, pligt til aftale-indgåelse, pligt til ikke-diskriminerende vilkår og omkostningsbaserede priser (med en tilhørende anbefaling om at anvende LRAIC for at opnå dette) og kompetence til den nationale telemyndighed til at gribe ind og fastsætte priser
- At fastholde en generel forpligtelse for alle med stærk markedsposition til at forhandle aftaler om koblet samtrafik og leje af og adgang til infrastruktur-elementer, samt en "blødere" adgang til dat de nationale regulatorer kan intervenere (heri synes ikke at indgå adgang til konkrete pris-indgreb). M.h.t. infrastruktur-elementer indgår der i den foreslåede reguleringsmodel ikke egentlig prisregulering eller krav om ikke-diskrimination. Udformning af rekommandationer vedr. adgang til infrastruktur, særligt på kort sigt mht. abonnentnettet.
- For kabel-tv net og digitale radio/tv-net vil Kommissionen alene sikre en forhandlingsforpligtelse.

- At give mulighed for gradvis afvikling af reguleringen, forudsat at de nationale myndigheder først konsulterer Kommissionen om det opnåede konkurrenceniveau.

- Krav om at eventuelle "must-carry" regler for kabel-tv-net fjernes, når der findes et teknisk og kommercielt acceptabelt alternativ.

3. Frekvenser

Kommissionen fremhæver, at der er en øget efterspørgsel efter frekvenser, som er en begrænset ressource, og som anvendes inden for en række sektorer. Der kan derfor være behov for tværgående løsninger.

Kommissionen konstaterer, at der i stigende grad er behov for en afvejning af politiske og samfundsmæssige hensyn. Forvaltningen af frekvenser er efter Kommissionens opfattelse hidtil sket på et teknisk niveau i CEPT regi. Der er behov for en styrkelse af den europæiske koordinering af frekvenstildelingen og en øget harmonisering af frekvensanvendelsen. Kommissionen foreslår derfor, at der etableres et rådgivende organ (RSPEG - Radio Spectrum Policy Expert Group) på EU-niveau med henblik på drøftelse af frekvensspørgsmål, således at der kan tages hensyn til økonomiske, sociale og kulturelle aspekter, og således at problemerne kan ses i sammenhæng. Det pågældende organ skal drøfte frekvensspørgsmål inden for alle områder (telekommunikation, radio/tv, transport, forskning og udvikling mv.).

Frekvensadministrationen indebærer ofte vanskelige valg mellem forskellige hensyn (f.eks. mellem kommercielle og ikke-kommercielle hensyn). Generelt finder Kommissionen, at man må gøre sig klart, at frekvenser udgør en økonomisk ressource, og det må overvejes, om denne bør prissættes og i givet fald hvordan. Kommissionen anser det for væsentligt, at gebyrer, der pålægges i forbindelse med frekvenstildeling, skal medvirke til en effektiv udnyttelse af frekvenser.

Sammenfattende mener Kommissionen ikke, at de i dag anvendte metoder til frekvensfordeling fuldt ud er i stand til at løse de problemer, der er mellem udbud og efterspørgsel. På den baggrund finder Kommissionen, at:

- Der bør fastlægges en regulering, der tillader administrativ prissættelse og auktionering af radiofrekvenser, da dette kan være en måde at sikre effektiv udnyttelse af frekvenser. Betingelserne for implementeringen af prissætningen må imidlertid afklares, og det må afklares, inden for hvilke områder prissætning kan blive aktuelt.
- Medlemsstater opfordres til såvidt muligt at anvende frekvensindtægter, der kommer fra afgifter/auktioner, til effektivisering af frekvensanvendelsen.
- Handel med frekvenser skal være tilladt, men ikke obligatorisk, som led i processen med at effektivisere frekvensanvendelsen.

4. Forsyningspligt

Kommissionen lægger vægt på, at forsyningspligten skal fastholdes med henblik på at sikre at der ikke opstår en befolkningsgruppe med "digitalt underskud" i informationssamfundet. Revisionsrapporten konstaterer, at byrden ved forsyningspligten er meget forskellig fra land til land. Det eksisterende regulatoriske grundlag tillader derfor, at medlemslandenes regulatorer kan etablere en finansieringsplan, således at forsyningspligtudbyderen kan modtage bidrag fra andre markedsaktører. Dette ønsker Kommissionen at fastholde, men kun så en finansiering kan gælde for de tjenester, der på europæisk niveau defineres som omfattet af forsyningspligten. Medlemslandene kan derudover definere yderligere tjenester, der dog ikke må indgå i finansieringsordningen.

Kommissionen konstaterer, at der ikke er behov for at revidere definitionen af forsyningspligten pga. Internet, da det anses for omfattet af den hidtidige definition. Ligeledes vil Kommissionen ikke ændre i den eksisterende regulering for at inkludere bredbånd, da man er bange for mulige problemer med krydssubsidiering. Kommissionen ønsker dog på europæisk plan at sikre klare principper, der sørger for, at prisen på telefonitjenester er rimelig.

Konkret vil Kommissionen:

- Bibeholde den gældende regulering for forsyningspligten, herunder dens principper for, hvornår den kan udvides mht. de tjenester, som hovedparten af forbrugerne allerede har adgang til. Overvåge hvorvidt der opstår behov for en udvidelse.
- Overvåge finansieringsmekanismer og opfordre til større anvendelse af "pay or play" mekanismer, der indebærer, at en udbyder kan reducere sit bidrag til en forsyningspligtfinansiering ved selv at sikre forsyningspligten indenfor sit område.
- På EU-plan fastlægge principper, der sikrer rimelige priser.

5. Forbrugerbeskyttelse

På trods af, at forbrugerbeskyttelse dækkes af megen horisontal regulering, konstaterer revisionsrapporten, at der er områder, der ikke fungerer hensigtsmæssigt, hvorfor sektorspecifik regulering anses for nødvendig. Generelt ønskes en revision, der på lang sigt sikrer forhold omkring prisangivelse, databeskyttelse og fakturering. Kommissionen søger en balance mellem forbrugerrettigheder, privatlivsrettigheder og behovet for ikke at overbelaste markedsaktørerne med regulering. Endelig vil kommission sikre en klageadgang på EU-niveau for forbrugerne (i HLCG, jf. afsnittet om institutionelle spørgsmål).

Specifikt vil Kommissionen bl.a.:

- Opdatere Databeskyttelsesdirektivet (97/66/EF), så det bliver teknologi-neutralt og tager højde for konvergens. Bl.a. skal elektronisk post omfattes.
- For alarmnummer 112 fastsætte en dato (1.1.2003) for, hvornår alle udbydere skal kunne levere data om opkalds-oprindelse til alarmmyndighederne.
- Bibeholde og konsolidere forpligtelser mht. klagehåndtering, klageprocedurer og kvalitet.
- Fremme transparens mht. vilkår og priser. Taletelefonidirektivets bestemmelser om pris-transparens overføres til det nye rammedirektiv og udvides med krav om prisinformation pr. opkald.
- Udvide Taletelefonidirektivet. Direktivet forpligter i dag fastnet udbydere med stærk markedsposition på et givet marked til at informere om kvalitetsniveauet. Dette agtes udvidet til, at tjenesteudbydere skal informere deres kunder om den servicekvalitet, de kan forvente, samt styrke regulatorernes muligheder på området.
- Afvikle Direktivet om lejede linjer (92/44/EF), når der er tilstrækkeligt udbud og konkurrence.

6. Numre, navne og adresser

På baggrund af konvergensen er Kommissionen bekymret for en fragmenteret tilgang til dette område og ønsker en øget harmonisering af reglerne, herunder ifht. konkurrenceregler. European Telephony Numbering Space (ETNS) anføres som værende en oplagt mulighed for en europæisk markering sammen med domænenavnet ".eu".

Konkret vil Kommissionen bl.a.:

- Ikke foreslå konkrete tiltag ifht. Internetområdet.
- Udvide nummerportabilitet til at omfatte mobilområdet, men ikke kræve nummerportabilitet mellem fastnet- og mobilområdet.
- Stille krav om gennemførelse af operatørforvalg, men ikke fast operatørvalg, for selskaber med stærk markedsposition på mobiltelefoni.

7. Institutionelle forhold

Kommissionen har gennemført en række undersøgelser af, hvorvidt det vil være en fordel at etablere en Europæisk Teleregulator (ERA) (jf. beskrivelsen i dette notats afsnit 2.1)., og konstaterer, at der ikke er behov herfor, da fordelene ved etableringen af en ERA på ingen måde står mål med omkostningerne.

Kommissionen konkluderer, at det vil være mere fordelagtigt at udbygge eksisterende institutioner i EU med henblik på etablering af et tættere samarbejde mellem de nationale telestyrelser.

Med den øgede anvendelse af soft law lægger Kommissionen op til, at regulatorerne tillægges større betydning. Kommissionen understreger, at regulatorerne skal være uafhængige og arbejde effektivt i samarbejde med konkurrencemyndighederne. Kommissionen mener, at regulatorernes øgede vægt skal modsvares af en større koordinering i EU. Koordineringen skal i første omgang bygge på konsensus, men det ønskes på sigt at tillægge koordineringen beslutningskraft.

Kommissionen foreslår en struktur med følgende nye enheder:

- 1) "The Community Communications Committee" (COCOM). COCOM skal afløse to eksisterende komitéer, nemlig ONP-komiteen og Licenskomiteen. COCOM skal have såvel en rådgivende som en besluttende rolle.
- 2) "The High Level Communications Group" (HLCG). HLCG vil afløse den eksisterende High Level Regulators Group og vil bestå af Kommissionen og regulatorerne (dvs. de uafhængige Telestyrelser). HLCG vil være forpligtet til at høre alle interesserede parter og til at producere en årlig rapport om dets aktiviteter. HLCG skal fokusere på at hjælpe Kommissionen med implementering, herunder medvirken til at udforme retningslinjer, vedtage fælles holdninger, overvåge regulatorernes aktiviteter samt identificere områder, hvor Kommissionen bør handle. HLCG skal endelig løse stridigheder mellem udbydere og forbrugere i spørgsmål der går på tværs af landegrænser.
- 3) Med hensyn til frekvensområdet overvejer Kommissionen yderligere et nyt organ "RSPEG - Radio Spectrum Policy Expert Group", der skal håndtere alle

emner relateret til frekvenser og koordinere disse med andre internationale organer. Det er hensigten, at denne bestyrelse skal samarbejde med HLCG.

Konkret vil Kommissionen desforuden revidere den eksisterende regulering med henblik på at i) styrke regulatorernes uafhængighed, ii) sikre, at arbejdsdeling nationalt ikke sinker beslutninger, iii) forbedre samarbejde med konkurrencemyndigheder, iv) kræve transparens i national beslutningsproces.

Rådets konklusioner

Formandskabet har foreslået, at Rådet på Rådsmødet (telekommunikation) den 30. november vedtager et sæt generelle Rådskonklusioner, der forholder sig til en række af de generelle spørgsmål beskrevet ovenfor.

Det anføres i udkastet til Rådskonklusioner, at revisionen af lovgivningen bør konsolidere og forenkle den nuværende lovgivning samtidig med at en vis sektorspecifik regulering fastholdes. Der opfordres til en øget anvendelse af konkurrencelovens principper og fokus på opfyldelse af samfundsmæssige mål. Der opstilles endvidere retningslinjer for reguleringens principper, som svarer til de fem principper Kommissionen har lagt til grund i revisionsrapporten.

På denne baggrund opfordres Kommissionen i udkastet til Rådskonklusionerne til at tage hensyn til disse principper i revisionsprocessen, til at forelægge resultaterne af den offentlige høring i god tid med henblik på drøftelsen ved næste Rådsmøde for telekommunikation, og til at vedtage lovgivningsforslag inden slutningen af sommeren 2000.

Påvirkning af gældende regulering

Meddelelsen berører et bredt spektrum af telereguleringen. Meddelelsen er holdt i meget generelle beskrivelser og indeholder ikke konkrete forslag til den skitserede nye direktiv-struktur. På denne baggrund er det ikke mulig konkret vurdere, i hvilket omfang de regulatoriske tiltag der lægges op til vil få indflydelse på dansk lovgivning og administration.

Dansk høring

Forskningsministeriet har sendt meddelelsen i bred høring sammen med Kommissionens øvrige meddelelser under 99-reviewet. Der er endnu ikke modtaget høringssvar.

Sagen har dog været drøftet i EF-Specialudvalget for IT og Telekommunikation den 17. november 1999. Telia gav i den forbindelse udtryk for, at der fra dansk side meget hensigtsmæssigt kan lægges særlig vægt på, at der sker en regulering af områderne rå kobber og samhusning, hvor Danmark allerede har gennemført en regulering. Telia mente endvidere, at man bør se på, hvordan det sikres at EU generelt kan gribe ind overfor dominerende udbydere på nationale markeder, uanset om der er tale om en fusion, som er den eneste situation, hvor der i dag synes at være mulighed for indgriben. Endelig ønskede selskabet, at Kommissionen i sine analyser er opmærksom på forskelle mellem formelle regler og den faktiske situation på de nationale markeder.

Dansk Dataforening anførte på mødet i specialudvalget, at man generelt kan støtte op om et let licenssystem og anvendelsen af soft law, og at Danmark kan bidrage med såvel gode som dårlige erfaringer på disse punkter.

Sonofon gav udtryk for, støtte til at man fremover i højere grad bør basere sig på konkurrencelovgivningens principper. Dette vil f.eks. indebære, at kun teleselskaber, der har en dominerende markedsposition er forpligtet til at levere omkostningsbaseret samtrafik.

Telekommunikationsforbundet gav udtryk for, at det primære mål for revisionen bør være at nedbringe slutbrugerpriserne.

Med hensyn til eventuelle auktioner over frekvenser har Dansk Industri udtryk en modvilje mod sådant system. Også Elektronikindustrien har dette udgangspunkt, for så vidt at auktioner kan anvendes af udbydere til at opkøbe flere ledige frekvenser, end de aktuelt har behov for. Dansk Dataforening udtrykte ligeledes en vis skepsis overfor auktioner, og understregede, at eventuelle indtægter fra alternative prissætningsmekanismer bør kanaliseres tilbage til branchen og ikke til det offentlige. Tele Danmark tilkendegav, at man bør være åben overfor andre landes erfaringer med auktioner, før en endelig holdning fastlægges.

Dansk Industri har yderligere pointeret, at EU-reglsættet bør holdes så enkelt som muligt, så man nationalt kan indrette sig, som man finder det hensigtsmæssigt.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Meddelelsen som sådan har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Kommissionen vil imidlertid efter afslutningen af den offentlige høring fremlægge en række direktivforslag, der må forventes at nødvendiggøre ændringer i den danske telelovgivning. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere, hvor omfattende ændringer der bliver tale om.

Nærhed og proportionalitet

Revisionsrapporten lægger generelt op til en større koordinering af nationale standpunkter. Der lægges dog ikke op til, at EU aktiviteter generelt skal erstatte nationale aktiviteter på området. Det er således et af principperne for revisionen, at reguleringen skal være enkel og at regler skal håndhæves så tæt på markedet som muligt. Der er ikke tale om en konkret retsakt.

Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Meddelelsen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Ad dagsordenens punkt 3Aktuelt notat **Forskningsministeriet**17.
til Folketingets Europaudvalg **november 1999J.nr. IST 5212**

Meddelelse fra Kommissionen: De næste skridt i frekvenspolitikken - Resultater af den offentlige høring over frekvensgrønbogen
KOM(1999) 538

- præsentation ved Kommissionen

3. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde den 9. december 1998 en "Grønbog om radiospektrumpolitik" (frekvensgrønbogen). Grønbogen blev af Kommissionen udsendt i bred høring i foråret 1999 med høringsfrist den 15. april 1999.

Folketingets Europaudvalg, Forskningsudvalg og Kulturudvalg afholdt en fælles Folketingshøring om Kommissionens frekvensgrønbog den 24. marts 1999.

Endvidere har Europaudvalget den 12. april 1999 afgivet udtalelse til Kommissionen som opfølgning på høringen i Folketinget. I Europaudvalgets høringssvar tilkendegives det, at man ikke ser et behov for nye institutioner på frekvensområdet, men at koordineringen af medlemsstaters synspunkter hensigtsmæssigt kan varetages af EU. Det understreges, at prioriteringen af frekvenspolitikken bør ske nationalt, men at medlemsstaterne bør pålægges at drage omsorg for, at der ikke hamstres frekvenser, og at der sørges for, at tildelingen er transparent og objektiv.

Kommissionen har den 10. november 1999 godkendt en meddelelse om "De næste skridt i frekvenspolitikken - resultater af den offentlige høring over frekvensgrønbogen". Meddelelsen betegnes i dette notat herefter som frekvensmeddelelsen. Frekvensmeddelelsen sammenfatter resultatet af den offentlige høring over Kommissionens frekvensgrønbog samt fremlægger Kommissionens overvejelser om EU tiltag på området.

Indhold

Frekvensmeddelelsen indgår i Kommissionens 99-review (den igangværende gennemgribende revision af reguleringen på teleområdet i EU-regi). Hovedkonklusionerne i frekvensmeddelelsen indgår således også i Kommissionens hovedmeddelelse under 99-reviewet.

Frekvensmeddelelsen er bygget op i 3 hovedafsnit. Meddelelsens første del opsummerer svarene på høringen over frekvensgrønbogen. Kommissionen analyserer derefter i meddelelsens andet afsnit svarene nærmere, dels for at afklare om høringen afspejler et repræsentativt udvalg af alle, der har med frekvensområdet at gøre, og dels for at identificere emner, hvor der er konsensus. På baggrund af disse overvejelser opstiller Kommissionen i frekvensmeddelelsens tredje hovedafsnit en række områder, hvor Kommissionen mener, at EU bør udstikke rammer for frekvensområdet. I den forbindelse opstilles der 6 konkrete tiltag, der foreslås gennemført inden for rammerne af 99-reviewet.

Kommissionen konstaterer i sin frekvensmeddelelse, at der på frekvensområdet i stigende grad er behov for en afvejning af politiske og samfundsmæssige hensyn. Kommissionen mener, at der er behov for en styrkelse af den europæiske koordinering af frekvenstildelinger og en øget harmonisering af frekvensanvendelse. Kommissionen fremhæver, at der er en øget efterspørgsel efter frekvenser, som er en begrænset ressource, og som anvendes i inden for en række forskellige sektorer. Der kan derfor være behov for tværgående løsninger.

Frekvensmeddelelsens tre hovedafsnit og konklusionens 6 konkrete forslag opsummeres nedenfor.

Høringens resultat

Kommissionen konstaterer, at der har været flest meningstilkendegivelser fra kommunikationssektoren, der traditionelt har beskæftiget sig med frekvenser, mens andre sektorer, så som transport og radio/tv området samt F&U, radioproducenter, radioamatører og det militære område er mindre velrepræsenterede.

Kommissionen skitserer følgende hovedtræk i høringssvarene:

- Der er blandt høringsparterne enighed om, at frekvensanvendelsen skal planlægges strategisk, og at dette generelt mest hensigtsmæssigt gøres i CEPT og ITU. De mindre interessenter mener dog, at den strategiske planlægning ikke altid tager højde for deres særlige interesser. Kommunikationssektoren peger på, at der bør ske en rebalancering af fordelingen af frekvenser mellem de forskellige anvendelsesområder. Radio/tv området lægger i sine svar stor vægt på, at der på mellemlangt sigt i digitaliseringsfasen er et øget behov for frekvenser til parallel udsendelse af analog og digital radiofoni og tv.
- Der er blandt dem, der har svaret, enighed om behovet for en så stor harmonisering af frekvensanvendelsen som muligt. Men der er ikke enighed om, hvilke kriterier der skal lægges til grund for noget sådant. Kendetegnet for kommunikationssektoren er, at man tillægger juridisk forudsigelighed stor vægt, mens transportsektoren især støtter direkte tiltag fra EU's side.

- Det anses blandt interessenterne generelt for hensigtsmæssigt, at fordelingen af frekvenser foretages nationalt. Men det påpeges i høringssvarene, at de varierende principper for tildeling af frekvenser og licenser giver problemer. De fleste mener, at gebyrer er et middel til at lette tildelingsbeslutningerne, men der er ingen enighed om mulige prissætningsmekanismer. Kommunikationsområdet vægter det højt, at eventuelle gebyrer fordeles proportionelt på de forskellige sektorer og anvendelsesområder. Radio/tv området samt transportområdet er generelt mod indførelsen af betalingsmekanismer, herunder auktioner.

- Det tillægges generelt stor vægt, at den nødvendige information er til rådighed, og samarbejde på områderne for administration og standardisering anses derfor for væsentlige.

- Der er blandt de hørte generel enighed om, at de eksisterende institutionelle rammer i ITU og CEPT er gode, men de hørte udtrykker også behov for styrkelse af de politiske retningslinjer. Det er især kommunikationssektoren, der ønsker at bibeholde de eksisterende institutionelle rammer, mens transportsektoren er det område, der udtrykker den største generelle utilfredshed med det eksisterende regime.

Analyse af høringssvarene

Kommissionen er generelt tilfreds med høringsresultatet, men udtrykker dog en vis bekymring over, at de traditionelle interessenter på frekvensområdet også i denne høring er stærkest repræsenteret. Kommissionen mener, at dette fordrejer høringsresultatet noget i forhold til det reelle interessebillede.

Kommissionen gennemgår derefter frekvensgrønbogens emner og identificerer de generelle linjer, hvor der kan siges at være konsensus blandt høringsparterne. Kommissionen bruger gennemgangen som baggrund for at sammenholde høringsresultat med EU's politiske mål.

Kommissionen konkluderer, at frekvensområdet på det indre marked potentielt kan stimulere økonomisk vækst, beskæftigelse og velfærd, men at det forudsætter, at man overvinder problemer med manglende frekvenser, forskellige tildelingsprocedurer og uforudsigelighed med hensyn til implementering af CEPT tiltag. Kommissionen ser også behov for i højere grad at forlige varetagelsen af kommercielle og ikke-kommercielle behov. Endelig anf& slash;res, at en positiv udvikling forudsætter en bedre overvågning af markedsudviklingen.

For så vidt angår frekvensadministrationen set i relation til EU's politiske mål, konkluderer Kommissionen, at der er behov for en yderligere indsats for at sikre principperne om åbne, transparente, ikke-diskriminerende procedurer. Principperne må løbende overvåges med henblik på at identificere eventuelle nationale uoverensstemmelser, og således, at der hurtigt kan gribes ind over for markedet, hvis det bliver nødvendig t.

Yderligere identificerer Kommissionen et behov for politiske retningslinjer med henblik på at skabe balance mellem offentlige og private interesser. I den forbindelse skal behovet for pan-europæiske tjenester afvejes mod nationale behov. Kommissionen mener derfor, at det er vigtigt at undersøge mulighederne for harmonisering på tværs af landegrænser, før nye nationale eller lokale netværk og tjenester introduceres.

Kommissionen konkluderer endvidere, at auktioner, administrativ prissætning og handel med frekvenser kan være med til at sikre, at frekvensers økonomiske værdi afspejles. Endelig skal der ifølge Kommissionen arbejdes for at gøre administrationen mere juridisk forudsigelig med henblik på at stimulere investeringer.

Kommissionens anbefalinger

Efter at have identificeret nødvendige indsatsområder opstiller Kommissionen en række anbefalinger under nedenstående tre overskrifter:

Integration af frekvenspolitik i EU's ramme

Forvaltningen af frekvenser er efter Kommissionens opfattelse hidtil sket på et teknisk niveau i CEPT/ITU regi. Kommissionen mener, at der er behov for et politisk/strategisk input i denne proces, og at det bør være EU's rolle at angive sådanne politiske retningslinjer for frekvens-administrationen. Kommissionen anfører, at EU bør identificere områder, hvor harmonisering er påkrævet, og sørge for en transparent evaluering af opstillede krav.

Kommissionen foreslår derfor, at der etableres et rådgivende organ på EU-niveau med henblik på drøftelse af frekvensspørgsmål, således at problemerne kan ses i sammenhæng, og der kan tages hensyn til økonomiske, sociale og kulturelle aspekter. Det pågældende organ skal derfor drøfte frekvensspørgsmål inden for alle områder (telekommunikation, radio/tv, transport, forskning og udvikling m.v.).

Kommissionen foreslår videre, at procedurerne for licens- og frekvens-tildeling på områder, hvor der er en harmoniseret anvendelse skal forenkles, så individuelle licenser afløses af generelle licenser. Fælles procedurer skal også gælde for frekvenstildelingen.

Konkret foreslår Kommissionen, at der via en EU beslutning, gives mulighed for at tage hensyn til en fælles holdning til harmonisering af radiospektret på de EU-politikområder, som er afhængige heraf. Det skal samtidig sikres, at medlemsstaterne implementerer CEPT beslutninger, der følger op på EU's ønsker. Kommissionen foreslår også, at der udstedes generelle retningslinjer, der sørger for ensartet frekvens-tildeling og "best practice"-sammenligninger af disse.

For at sikre et tilstrækkeligt informationsniveau mener Kommissionen, at det nye organ skal indsamle og jævnlige offentliggøre informationer, der gør frekvensområdet sammenligneligt på tværs af medlemsstaterne. Medlemsstaterne skal derfor pålægges en pligt til at offentliggøre et af EU defineret minimumssæt af informationer. Informationer uden for dette minimumssæt skal gøres til genstand for "best practice" sammenligninger. Kommissionen foreslår, at det eventuelt er ERO (sekretariatet for ERC), der skal opbevare de indsamlede informationer.

Sikring af EU's interesser internationalt

EU's interesser i andre fora, så som ITU og CEPT, vil Kommissionen styrke gennem et mere intenst samarbejde med de nationale myndigheder, der samtidig skal pålægges en forpligtelse til at indhente synspunkter fra et repræsentativt udsnit af de nationale interessenter på alle frekvensområder. Kommissionen vil selv rapportere til interessenterne efter hver ITU WRC. Rådet skal endvidere give sin tilslutning til CEPT beslutninger, der afspejler EU's politik.

Kommissionen mener, at frekvensområdet fremover, særligt overfor tredjelande, vil være et område, der også skal behandles i en almindelig handelskontekst. Kommissionen nævner særligt WTO (World Trade Organisation) som et relevant forum herfor.

Styrkelse af frekvensadministrationen

Kommissionen mener, at frekvensadministrationen kan styrkes i de eksisterende institutionelle rammer, forudsat at man indenfor EU enes om fælles prioriteter, at medlemsstaterne involverer sig i CEPT baseret på bred konsultation nationalt, og at opfattelsen af CEPT som en organisation, der rækker videre end telekommunikation, udbredes.

Kommissionen mener, at CEPT's aktiviteter skal forbedres ved afbalancering af det fleksible og juridisk forudsigelige, ved at øge den strategiske planlægning og ved at indarbejde EU-krav. Medlemsstater skal til gengæld forpligtes til at gennemføre

CEPT beslutninger, der er i overensstemmelse med sådanne EU-krav. Endelig skal ITU-aktiviteterne forbedres gennem større transparens i det forberedende arbejde.

Konkrete initiativer

På baggrund af ovenstående tre punkter opstiller Kommissionen afsluttende følgende 6 forslag til konkrete initiativer:

- Nedsættelse af en "Radio Spectrum Policy Expert Group (RSPEG)", der skal medvirke til at fastsætte EU's prioriteter mht. harmonisering og tage initiativ til beslutninger af politisk karakter generelt.
- Fastlæggelsen af juridiske foranstaltninger og procedurer, der muliggør en teknisk harmonisering i overensstemmelse med fællesskabets behov. Foranstaltningerne skal sikre, at harmoniseringen implementeres i medlemsstaterne.
- Sikring af, at den nødvendige information indsamles og er til rådighed for medlemsstaternes aktører.
- Sikring af EU's interesser i ITU/WRC samt forbedret udnyttelse af CEPT's tekniske formåen kombineret med EU's politiske.
- Sikring af EU's handelsinteresser gennem tættere samarbejde mellem medlemsstaterne i internationale organisationer (f.eks. WTO). Eventuelt kan EU-Kommissionen gives et forhandlingsmandat gennem et samlet EU mandat.
- CEPT's arbejdsmetoder bør endvidere forbedres. Frekvensadministrationen skal styrkes ved at tydeliggøre den juridiske og politiske kontekst for EU's frekvenspolitik.

Påvirkning af gældende regulering

Frekvensområdet reguleres i dag gennem Lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser inkl. en række tilhørende bekendtgørelser og Lov om offentlig mobilkommunikation. I Folketingssamlingen 99/00 vil der blive fremlagt forslag med henblik på en ny regulering, for så vidt angår udbud af frekvenser. Frekvensområdet indgår ligeledes i den generelle nationale lovrevision af telekommunikationsområdet, hvorfor en vis ny regulering må forventes.

Kommissionens meddelelse er generelt bredt formuleret. På den baggrund er det vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang der vil blive lagt op til konkrete direktivændringer på frekvensområdet. Dermed er det også for indeværende vanskeligt at anslå omfanget af nødvendige tilpasninger af dansk lovgivning (herunder evt. ny regulering) og administration.

Dansk Høring

Forskningsministeriet har sendt meddelelsen i bred høring sammen med Kommissionens øvrige meddelelser under 99-reviewet. Der er endnu ikke modtaget høringssvar. Sagen har dog været drøftet i EF-Specialudvalget for IT og Telekommunikation den 17. november 1999. I den forbindelse blev der under gennemgangen af 99-reviewets

hovedmeddelelse (dagsordenens punkt 2b) tilkendegivet nogle holdninger vedrørende eventuelle auktioner. Disse er gengivet under d en pågældende meddelelse ovenfor. Der blev ikke tilkendegivet yderligere synspunkter vedrørende frekvensmeddelelsen.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Meddelelsen som sådan har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Det forventes imidlertid, at Kommissionen vil følge meddelelsen op ved fremlæggelsen af en række forslag, herunder eventuelt direktivforslag, der vil kunne nødvendiggøre ændringer i dansk telelovgivning. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere, hvor omfattende ændringer der bliver tale om.

Nærhed og proportionalitet

Meddelelsen lægger op til en større koordinering af de nationale standpunkter. Der lægges dog ikke generelt op til, at EU aktiviteter skal erstatte nationale aktiviteter på området.

Hvad angår princippet om proportionalitet bemærkes, at frekvensmeddelelsen ikke er et konkret retsakt.

Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om frekvensgrønbogen med grundnotat fremsendt den 24. februar 1999 og igen med supplerende grundnotat om sagen fremsendt den 17. marts 1999. Frekvensgrønbogen var endvidere omtalt i Forskningsministeriets samlenotat af den 8. april 1999, der blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg til orientering i forbindelse med forelæggelsen den 16. april 1999 forud for Rådsmødet (telekommunikation) den 22. april 1999. Den danske regering afgav den 9. april 1999 et svar på Kommissionens høring over frekvensgrønbogen. Folketingets Europaudvalg modtog kopi af den danske regerings høringssvar den 16. april 1999.

Ad dagsordenens punkt 4
Aktuelt notat
til Folketingets Europaudvalg

Forskningsministeriet
17. november 1999
J.nr. IST 1270

4. Baggrund og indhold

Formandskabet har med henblik på en åben debat på Rådsmødet (telekommunikation) den 30. november 1999 fremlagt en kort note vedrørende fremtidens informationssamfund.

Nye kommunikationsnetværk er i deres natur globale. Den elektroniske markedsplads er uden grænser og tjenester vil i stigende grad blive udbudt globalt. En national eller regional regulering vil derfor i sagen natur ikke være tilstrækkelig. Kommissionen pegede således allerede med sin meddelelse af 4. februar 1998 om globalisering og informationssamfundet på behovet for at finde løsninger på globalt plan.

Behovet for et internationalt/globalt samarbejde om spillereglerne for informationssamfundet er siden blevet drøftet på en OECD ministerkonference om elektronisk handel den 7.-9. oktober 1998 i Ottawa. Fra industriside er udfordringen blevet drøftet i Global Business Dialogue (GBD). GBD er et løst organiseret forum med deltagelse af en række større internationale virksomheder. GBD blev etableret officielt pr. 1. januar 1999.

Arbejdet i GBD blev udmøntet i form af en række anbefalinger på en konference i Paris den 13. september 1999. Anbefalingerne omfatter følgende 9 forskellige områder med relevans for informationssamfundet: autentifikation/sikkerhed i elektronisk kommunikation, forbrugertilid, indhold og kommerciel kommunikation (herunder markedsføring), infrastruktur, intellektuel ejendomsret, jurisdiktion, ansvarsregler, databeskyttelse og skatter og afgifter. På konferencen var konklusionen, at GBD i løbet af de næste 6 måneder vil søge at få tilbagemeldinger på GBD's anbefalinger fra offentlige myndigheder og organisationer. GBD vil oprette arbejdsgrupper, som vil udvikle nye politiske initiativer og overvåge udviklingen, og afholde en ny konference i GBD i september 2000.

Formandskabets ønsker med afsæt i anbefalingerne fra GBD, at der på Rådsmødet den 30. november 1999 afholdes en åben debat om følgende 3 spørgsmål:

- Hvad er den rette balance mellem selv-regulering og regulering i lyset af den hastige og globale udvikling af elektronisk handel, og hvordan tages der højde herfor, når rammen for den fremtidige europæiske regulering af kommunikationstjenester fastlægges?
- Hvad er de respektive roller for forskellige internationale fora og nationale regeringer i opbygningen af et passende miljø for e-handel?
- Hvad er den rette fremgangsmåde? Hvordan kan EU's regeringer mest hensigtsmæssigt reagere på GBD-anbefalinger?

Logikken i de 3 spørgsmål er: 1) at identificere problemet, 2) at identificere det rette forum (hvilket f.eks. kan være FN (UNCITRAL), OECD eller WTO), og 3)

at blive enig om, hvilken reaktion EU skal komme med. I forhold til spørgsmål 1 er EU allerede på vej med regler indenfor hhv. elektroniske signaturer, copyright i informationssamfundet, elektroniske penge og elektronisk handel.

Påvirkning af gældende regulering

Den åbne debat og den tilgrundliggende note har i sig selv ingen effekt på den gældende danske regulering.

Dansk Høring

Noten har ikke været i høring. Sagen har dog været drøftet i EF-Specialudvalget for IT og Telekommunikation den 17. november 1999. Ved dette møde gav Elektronikindustrien udtryk for, at man generelt skal holde for øje, at man ikke bør tage initiativer på dette område, som reelt allerede dækkes af traditionel regulering af handelsforhold. En eventuel ny regulering bør således fokusere på rent digitale produkter.

Telia udtrykte interesse for en forbrugerbeskyttelse inden for områderne reklamation, garanti og ret til bytning af varer.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Debatten eller den note, den vil basere sig på, har hverken statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Nærhed og proportionalitet

Den åbne debat berører ikke isoleret set forholdet omkring nærhed og proportionalitet. Konsekvenser i forhold til nærhedsprincippet kan bedst vurderes, når der forefindes mere konkrete forslag til, i hvilket omfang der skal ske en regulering nationalt, i EU og i bredere fora.

Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Aktiviteterne i Global Business Dialog (GBD) har tidligere været omtalt i Forskningsministeriets samlenotat af 8. april 1999, der blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 16. april 1999 til orientering forud for Rådsmødet (telekommunikation) den 22. april 1999.

Ad dagsordenens punkt 5Aktuelt
notat til Folketingets
Europaudvalg

**Forskningsministeriet17.
november 1999J.nr. IST 23635**

Meddelelse fra Kommissionen: Markedsudviklingen for digital tv i EU

KOM (1999) 540

- præsentation ved Kommissionen

5. Baggrund

Den 24. oktober 1995 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktiv 95/47/EF om standarder for transmission af tv-signaler.

Direktivets formål er at etablere en ramme for den første fase af udviklingen af nye digitale tv-tjenester. Direktivet indeholder en forpligtelse for Kommissionen til løbende at følge medlemsstaternes implementering og desuden vurdere direktivets anvendelighed. Nærværende rapport skulle således have været udgivet 1. juli 1997, men blev forsinket dels grundet en senere etablering af markedet og dels grundet en afventning på grønbøgerne for frekvens og konvergens. Fremover skal der ifølge direktivet hvert andet år udgives en rapport om implementeringen.

Meddelelsen blev godkendt af Kommissionen den 10. november 1999.

Indhold

Direktiv 95/47/EF har som tidligere nævnt til formål at etablere en ramme for den første fase af udviklingen af nye digitale tv-tjenester. Direktivets formål er at understøtte investeringer i nye tjenester og samtidig fremme konkurrencen og derved

beskytte forbrugerne. Direktivet har to sæt regler, som påvirker digitalt tv. For det første et sæt regler vedr. transmissionsstandarder, som har til formål at sikre bl.a. interoperabilitet. For det andet et sæt regler for udbydere af adgangsstyrede tjenester. Et eksempel på adgangsstyrede tjenester er f.eks. tv-programmer, hvor der behøves en dekoder for at se tv-signalet i en ikke-kodet form.

Meddelelsen af 10. november 1999 indeholder to hovedafsnit, dels et afsnit omkring medlemsstaternes implementering af direktivet, dels et afsnit omkring markedets udvikling og udviklingen af nye teknologier.

Implementering:

En stor del af medlemslandene, heriblandt Danmark, har implementeret alle eller store dele af direktivets forskrifter. Der er dog 4 medlemslande, som ikke har implementeret direktivet. Kommissionen har sendt åbningsskrivelser til disse lande.

Markedsudvikling og udvikling af nye teknologier:

I rapporten drages bl.a. følgende konklusioner:

- Direktivets standardiseringsinitiativ har bidraget væsentligt til udviklingen af DVB (Digital Video Broadcast, som er en international transmissionsstandard, der bruges hovedsageligt i Europa, Afrika og Asien). Direktivet har desuden betydet større sikkerhed for erhvervslivets udvikling af apparater og udstyr til digitalt tv.
- Der er et behov for en mere generel tilgang til infrastrukturproblematikken, set i lyset af mediekonvergensen. Markedet for digitalt tv og relaterede teknologier er vokset ud over de rammer, som direktivet har afstukket. Der er derfor, set i lyset af konvergensudviklingen, et behov for, at behandlingen af samtrafik-, standardiserings- og access-spørgsmål varetages i et samlet direktiv.
- Der er stadig et behov for at sikre forbrugerinteresser. Interoperabilitet og åbne standarder er nøgleområder for at sikre disse interesser.

Påvirkning af gældende regulering

Direktiv 95/47/EF er i Danmark implementeret ved lov nr. 471 af 12. juni 1996, senere ændret ved lov nr. 399 af 10. juni 1997 og desuden ved Bekendtgørelse nr. 709 af 25. juli 1996 om standarder for transmission af tv-signaler m.v., senere ændret ved bekendtgørelse nr. 676 af 16. september 1998.

Kommissionens meddelelse påvirker ikke gældende dansk lovgivning.

Dansk Høring

Forskningsministeriet har sendt meddelelsen i bred høring sammen med Kommissionens øvrige meddelelser under 99-reviewet. Der er endnu ikke modtaget høringsvar. Sagen har dog været drøftet i EF-Specialudvalget for IT og Telekommunikation den 17. november 1999, hvor der imidlertid ikke blev givet udtryk for yderligere synspunkter.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Meddelelsen har ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærhed og proportionalitet

-

Meddelelsen indeholder ikke aspekter, der har relation til nærhed og proportionalitet. Det kan generelt anføres, at konvergensten tilsiger en harmonisering, som det ville være vanskeligt at gennemføre nationalt.

Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forud for vedtagelsen af direktivet (95/47/EF) forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Kommissionens meddelelse har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Ad dagsordenens punkt **Forskningsministeriet 17. november**
6Aktuelt notat til **1999J.nr. IST 268**
Folketingets Europaudvalg

År 2000 computer-problemet

1. Baggrund

2. Rådet har på flere møder behandlet år 2000 problemerne og har i denne forbindelse opfordret medlemslandene til at iværksætte de nødvendige tiltag omkring opmærksomhed og løsning af år 2000 problemerne.

Rådet har også opfordret Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at fokusere på år 2000 problemer i forhold til grænseoverskridende tjenester.

På Det Europæiske Råds møde i Köln i 3. - 4. juni 1999 blev Kommissionen opfordret til at nedsætte en "High Level" år 2000 gruppe med eksperter fra alle medlemslande. Gruppen har fået navnet EUY2KWP.

EUY2KWP gruppen holdt sit første møde den juli 1999 og har siden holdt månedlige møder. Forskningsministeriet repræsenterer Danmark i denne gruppe.

2. Indhold

Ved Rådsmøde (telekommunikation) den 30. november 1999 forventes Kommissionen at redegøre for status i sagen, herunder arbejdet i Kommissionens arbejdsgruppe (EUY2KWP).

Der har været en positiv dialog i gruppen og åben og gensidig udveksling af information om år 2000 aktiviteter og status i de enkelte medlemslande.

I tilknytning til møder organiserede Kommissionen den 29 - 30 september 1999 den 2. europæiske workshop om år 2000 problemet med deltagelse af en bred kreds af leverandører af infrastruktur og forsyninger. Mødet gav generelt klare udmeldinger fra alle sektorer om, at man forventer normal service henover årsskiftet, og at man har etableret nødvendige beredskabsplaner. Mødet pegede også på behovet for god og åben information til borgerne.

Møderne i EUY2KWP har bl.a. behandlet spørgsmålet om sikkerheden i forbindelse med atomkraft, herunder specielt atomkraftværker i Østeuropa og Rusland. EU har bidraget med økonomisk og anden støtte til afklaring og forbedring af situationen på A-kraftværker i Østeuropa og Rusland. Det Internationale Atomenergi Agentur i Wien er inddraget i dette arbejde. Der gives dog samtidig udtryk for, at det er usikkert, om disse opgaver bliver løst til tiden.

3. Påvirkning af gældende regulering

Der er ingen påvirkning af gældende regulering.

4. Dansk Høring

Der er ikke gennemført en høring.

5. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

6. Nærhed og proportionalitet

Kommissionens orientering har ingen konsekvens for principperne om nærhed og proportionalitet. Håndteringen af år 2000 problematikken forudsætter en indsats såvel nationalt som internationalt.

7. Tidligere forelæggelse i Folketingets Europaudvalg

Sagen har været omtalt i Forskningsministeriets samlenotat af 7. maj 1998 fremsendt til Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmøde (telekommunikation) den 19. maj 1998. Senest er Folketingets Europaudvalg blevet orienteret forud for Rådsmøde (telekommunikation) den 22. april 1999 ved Forskningsministeriets samlenotat af 8. april 1999.

